

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 342/2014 z dnia 21 stycznia 2014 r. uzupełniające dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania metod obliczania wymogów adekwatności kapitałowej w odniesieniu do konglomeratów finansowych⁽¹⁾** 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 343/2014 z dnia 2 kwietnia 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady 2014/183/WPZiB z dnia 1 kwietnia 2014 r. w sprawie rozpoczęcia operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA)** 12

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 290 z 31.10.2013)** 13

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 342/2014

z dnia 21 stycznia 2014 r.

uzupełniające dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania metod obliczania wymogów adekwatności kapitałowej w odniesieniu do konglomeratów finansowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 49 ust. 6,

uwzględniając dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, w szczególności jej art. 21a ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przypadku konglomeratów finansowych, które obejmują znaczną działalność bankową lub inwestycyjną oraz działalność ubezpieczeniową, należy wyeliminować wielokrotne wykorzystanie elementów kwalifikujących się do obliczania funduszy własnych na poziomie konglomeratu finansowego, tj. wielokrotne finansowanie oraz niewłaściwe tworzenie funduszy własnych wewnątrz grupy, w celu dokładnego przedstawienia dostępności funduszy własnych konglomeratów na pokrycie strat oraz zapewnienia dodatkowej adekwatności kapitałowej na poziomie konglomeratu finansowego.
- (2) Istotne znaczenie ma zagwarantowanie, aby fundusze własne przekraczające sektorowe wymogi dotyczące wypłacalności były uwzględniane na poziomie konglomeratu jedynie, jeżeli nie ma przeszkód w przenoszeniu aktywów ani dokonywaniu spłat zobowiązań między różnymi podmiotami konglomeratu, w tym między sektorami.
- (3) Konglomerat finansowy powinien uwzględniać fundusze własne przekraczające sektorowe wymogi dotyczące wypłacalności przy obliczaniu swoich funduszy własnych jedynie, jeżeli fundusze te mogą być przenoszone między różnymi podmiotami w ramach konglomeratu finansowego.
- (4) Właściwe przepisy powinny uwzględnić, że sektorowe wymogi w zakresie funduszy własnych służą ochronie przed ryzykiem związanym z danym sektorem, a nie mają one chronić przed ryzykiem występującym poza tym sektorem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1.

- (5) Aby zapewnić spójne obliczanie dodatkowej adekwatności kapitałowej, należy wskazać wymogi sektorowe obejmujące wymogi dotyczące wypłacalności służące temu celowi. Wymogi te nie powinny naruszać przepisów sektorowych dotyczących środków podejmowanych w następstwie naruszenia sektorowych wymogów dotyczących wypłacalności. W szczególności w przypadku powstania deficytu na poziomie konglomeratu finansowego z powodu naruszenia łącznego wymogu w zakresie buforów, określonego w tytule VII rozdział 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽¹⁾, niezbędne wymagane środki muszą się opierać na środkach określonych w tym rozdziale.
- (6) Obliczając dodatkowy wymóg adekwatności kapitałowej w odniesieniu do konglomeratu finansowego, należy obliczyć referencyjny wymóg dotyczący wypłacalności oraz referencyjny poziom funduszy własnych w odniesieniu do należących do tego podmiotów sektora finansowego nieobjętych regulacją należących do konglomeratu finansowego.
- (7) W części II załącznika I do dyrektywy 2002/87/WE ujęto trzy techniczne metody obliczania wymogów adekwatności kapitałowej na poziomie konglomeratu finansowego: „metodę konsolidacji rachunkowości” (metoda 1), „metodę odliczania i agregacji” (metoda 2) oraz „metodę łączoną” (metoda 3), umożliwiającą połączenie metody 1 i metody 2. Techniczne metody obliczania 1 i 2 należy określić w celu zapewnienia ich spójnego stosowania. Dodatkowo należy określić okoliczności stosowania metody 3 i należy zagwarantować, aby właściwe organy zezwalały na stosowanie tej metody w podobnych okolicznościach, stosowały wspólne kryteria i wymagały stosowania tej metody w spójny sposób w poszczególnych konglomeratach finansowych. Właściwe organy powinny zezwalać na stosowanie metody 3 jedynie w przypadku, gdy konglomerat finansowy może wykazać, że stosowanie tylko metody 1 lub metody 2 nie jest praktycznie możliwe. Zastosowanie metody 3 powinno być spójne w długim okresie w celu zapewnienia jednakowych warunków. Jako że techniczne metody obliczania są stosowane zgodnie z zasadami technicznymi, o których mowa w części I załącznika I do dyrektywy 2002/87/WE, konieczne jest również określenie tych zasad.
- (8) Określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽²⁾ metodę 1 dotyczącą obliczania wypłacalności grupy oraz określoną w dyrektywie 2002/87/WE metodę 1 dotyczącą obliczania dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej należy uznać za równoważne, ponieważ obie metody odpowiadają głównym celom dodatkowego nadzoru. Obie metody zapewniają eliminację tworzenia funduszy własnych wewnątrz grupy oraz obliczanie funduszy własnych zgodnie z definicjami i limitami ustanowionymi w ramach odpowiednich przepisów sektorowych.
- (9) Uprawnienie do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych przewidziane w art. 49 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jest ściśle powiązane z uprawnieniem przewidzianym w art. 21a ust. 3 dyrektywy 2002/87/WE, jako że oba uprawnienia odnoszą się do spójnego stosowania metod obliczania określonych w załączniku do tej dyrektywy. Aby zapewnić spójność metod obliczania określonych na potrzeby tych aktów prawnych oraz ułatwić całościowy wgląd i sprawny dostęp do nich osobom podlegającym powyższemu obowiązkowi, wskazane jest określenie w jednym rozporządzeniu regulacyjnych standardów technicznych przyjmowanych na podstawie wspomnianych uprawnień.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno się opierać na nowych sektorowych systemach wymogów dotyczących wypłacalności, które ustanowiono w Unii w celu zapewnienia jak najbardziej spójnego stosowania metod obliczania. W związku z tym niniejszego rozporządzenia nie należy stosować przed datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Przepisy uzależnione od stosowania dyrektywy 2009/138/WE należy zacząć stosować od dnia rozpoczęcia stosowania tej dyrektywy. Dlatego też w okresie przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia w całości, w dziedzinach, które nie zostały zharmonizowane na jego podstawie, należy nadal stosować istniejące krajowe sposoby obliczania dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej, a podstawowe obliczenia na podstawie przepisów dotyczących sektora ubezpieczeń należy opierać na przepisach dotyczących sektora ubezpieczeń mających zastosowanie w momencie danego obliczenia.
- (11) Niniejsze rozporządzenie opiera się na projektach regulacyjnych standardów technicznych przedłożonych Komisji wspólnie przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

- (12) EUNB, EIOPA i ESMA przeprowadziły otwarte konsultacje społeczne dotyczące projektów regulacyjnych standardów technicznych będących podstawą niniejszego rozporządzenia, dokonały analizy związanych z nimi potencjalnych kosztów i korzyści, zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽²⁾ i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽³⁾, oraz zwróciły się o opinię Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się zasady techniczne i techniczne metody obliczania wymienione w załączniku I do dyrektywy 2002/87/WE w celu ustanowienia alternatyw dla odliczeń, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz w celu obliczania funduszy własnych i dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej przewidzianych w art. 6 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „ubezpieczeniowy konglomerat finansowy” oznacza konglomerat finansowy, w przypadku którego najważniejszym sektorem finansowym jest sektor ubezpieczeń, zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE;
- 2) „bankowy lub inwestycyjny konglomerat finansowy” oznacza konglomerat finansowy, w przypadku którego najważniejszym sektorem finansowym jest sektor bankowy lub sektor usług inwestycyjnych, zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE.

ROZDZIAŁ II

ZASADY TECHNICZNE

Artykuł 3

Eliminacja wielokrotnego finansowania oraz tworzenia funduszy własnych wewnątrz grupy

Fundusze własne pochodzące bezpośrednio lub pośrednio z transakcji wewnątrz grupy nie są uwzględniane przy obliczaniu dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej na poziomie konglomeratu finansowego.

Artykuł 4

Możliwość przenoszenia i dostępność funduszy własnych

1. Fundusze własne ujęte na poziomie podmiotu objętego regulacją, które przekraczają fundusze konieczne do spełnienia sektorowych wymogów dotyczących wypłacalności określonych w art. 9, nie są uwzględniane przy obliczaniu funduszy własnych konglomeratu finansowego ani sumy funduszy własnych każdego podmiotu sektora finansowego objętego i nieobjętego regulacją należącego do konglomeratu finansowego, chyba że nie istnieje żadna obecna ani przewidywana przeszkoda faktyczna bądź prawna w odniesieniu do przenoszenia funduszy między podmiotami konglomeratu finansowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

2. Podmiot, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit piąty dyrektywy 2002/87/WE, przedkładając koordynatorowi wyniki obliczeń i odpowiednie dane wykorzystane do tych obliczeń, o których mowa w tym akapicie, przekazuje koordynatorowi potwierdzenie i dowody zgodności z ust. 1.

Artykuł 5

Sektorowe fundusze własne

1. Fundusze własne określone w ust. 2, które są dostępne na poziomie podmiotu objętego regulacją, kwalifikują się do zabezpieczenia ryzyka związanego z sektorem, w którym ujmowane są te fundusze własne, i nie uwzględnia się ich jako kwalifikujące się do zabezpieczenia ryzyka związanego z innymi sektorami finansowymi.
2. Fundusze własne, o których mowa w ust. 1, są funduszami własnymi, które nie są:
 - a) kapitałem podstawowym Tier I, pozycjami dodatkowymi w Tier I lub pozycjami w Tier II w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) pozycjami podstawowych funduszy własnych przedsiębiorstw podlegających wymogom dyrektywy 2009/138/WE, gdy pozycje te są klasyfikowane w Tier I lub w Tier II zgodnie z art. 94 ust. 1 i 2 tej dyrektywy.

Artykuł 6

Deficyt funduszy własnych na poziomie konglomeratu finansowego

1. W przypadku wystąpienia deficytu funduszy własnych na poziomie konglomeratu finansowego na pokrycie tego deficytu należy wykorzystywać jedynie pozycje funduszy własnych, które kwalifikują się na podstawie przepisów sektorowych dotyczących sektora bankowego i sektora ubezpieczeń.
2. Do funduszy własnych, o których mowa w ust. 1, należą następujące pozycje:
 - a) kapitał podstawowy Tier I określony w art. 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) pozycje podstawowych funduszy własnych, gdy pozycje te są klasyfikowane w Tier I zgodnie z art. 94 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, a uwzględnienie tych pozycji nie jest ograniczone na mocy aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 99 tej dyrektywy;
 - c) kapitał dodatkowy Tier I określony w art. 61 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - d) pozycje podstawowych funduszy własnych, gdy pozycje te są klasyfikowane w Tier I zgodnie z art. 94 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, a uwzględnienie tych pozycji jest ograniczone na mocy aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 99 tej dyrektywy;
 - e) kapitał Tier II określony w art. 71 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - f) pozycje podstawowych funduszy własnych, gdy pozycje te są klasyfikowane w Tier II zgodnie z art. 94 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE.
3. Pozycje funduszy własnych wykorzystywane do pokrycia deficytu są zgodne z art. 4 ust. 1.

Artykuł 7

Spójność

Podmioty objęte regulacją lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w konglomeracie finansowym stosują metodę obliczania w sposób spójny w długim okresie.

Artykuł 8

Konsolidacja

W odniesieniu do ubezpieczeniowych konglomeratów finansowych metodę 1 służącą do obliczania wypłacalności grupy w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, określoną w art. 230, 231 i 232 dyrektywy 2009/138/WE, uznaje się za równoważną metodzie 1 służącej do obliczania dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej w odniesieniu do podmiotów objętych regulacją należących do konglomeratu finansowego, określoną w załączniku I do dyrektywy 2002/87/WE, pod warunkiem że nadzór nad grupą na mocy tytułu III dyrektywy 2009/138/WE nie różni się istotnie od zakresu nadzoru dodatkowego na mocy rozdziału II dyrektywy 2002/87/WE.

Artykuł 9

Wymóg dotyczący wypłacalności

1. W przypadku gdy stosowane mają być przepisy dotyczące sektora ubezpieczeń, za wymogi dotyczące wypłacalności służące obliczaniu dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej uznaje się kapitałowy wymóg dotyczący wypłacalności, o którym mowa w art. 100 i 218 dyrektywy 2009/138/WE, uwzględniający wszelki narzut kapitałowy zastosowany zgodnie z art. 37 tej dyrektywy, w następstwie art. 216 ust. 4, art. 231 ust. 7, art. 232, art. 233 ust. 6, art. 238 ust. 2 i 3 tej dyrektywy.
2. W przypadku gdy stosowane mają być przepisy dotyczące sektora bankowego lub sektora usług inwestycyjnych, za wymogi dotyczące wypłacalności służące obliczaniu dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej uznaje się wymogi w zakresie funduszy własnych określone w części trzeciej tytułu I rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wymogi określone w tym rozporządzeniu lub w dyrektywie 2013/36/UE w zakresie utrzymywania funduszy własnych przewyższających te wymogi, w tym wymóg wynikający z procesu wewnętrznej oceny adekwatności kapitałowej określonego w art. 73 tej dyrektywy, wszelkie wymogi nałożone przez właściwy organ zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, łączny wymóg w zakresie buforów określony w art. 128 ust. 6 tej dyrektywy oraz środki przyjęte zgodnie z art. 458 lub 459 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 10

Wymogi w zakresie funduszy własnych i wypłacalności w odniesieniu do konglomeratów finansowych

1. Z zastrzeżeniem art. 14 ust. 7, 8 i 9 wymogi w zakresie funduszy własnych i wypłacalności w odniesieniu do konglomeratów finansowych oblicza się zgodnie z definicjami i limitami ustanowionymi w odpowiednich przepisach sektorowych.
2. Fundusze własne spółek zarządzania aktywami oblicza się zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. l) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽¹⁾. Wymogami dotyczącymi wypłacalności spółek zarządzania aktywami są wymogi określone w art. 7 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy.
3. Fundusze własne zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oblicza się zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. ad) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁽²⁾. Wymogami dotyczącymi wypłacalności zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi są wymogi określone w art. 9 tej dyrektywy.

Artykuł 11

Traktowanie międzysektorowych udziałów kapitałowych

1. W przypadku gdy podmiot należący do bankowego lub inwestycyjnego konglomeratu finansowego posiada udział kapitałowy w podmiocie sektora finansowego należącym do sektora ubezpieczeń, który jest odliczany zgodnie z art. 14 ust. 3 lub art. 15 ust. 3, na poziomie konglomeratu finansowego nie powstaje żaden dodatkowy wymóg adekwatności kapitałowej w odniesieniu do tego udziału.
2. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 prowadzi do bezpośredniej zmiany kwoty oczekiwanej straty obliczanej metodą wewnętrznych ratingów w rozumieniu części trzeciej tytułu II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kwota odpowiadająca tej zmianie zostaje dodana do funduszy własnych konglomeratu finansowego.

Artykuł 12

Referencyjne wymogi w zakresie funduszy własnych i wypłacalności w odniesieniu do podmiotów sektora finansowego nieobjętych regulacją

1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada udział kapitałowy w podmiocie sektora finansowego nieobjętym regulacją, referencyjne wymogi w zakresie funduszy własnych i wypłacalności w odniesieniu do tego podmiotu oblicza się zgodnie z przepisami sektorowymi dotyczącymi najważniejszego sektora w danym konglomeracie finansowym.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

2. W przypadku podmiotu sektora finansowego nieobjętego regulacją innego niż podmiot, o którym mowa w ust. 1, referencyjne wymogi w zakresie funduszy własnych i wypłacalności oblicza się zgodnie z przepisami sektorowymi dotyczącymi sektora finansowego najbliższego dla danego podmiotu sektora finansowego nieobjętego regulacją. Podstawą ustalenia najbliższego sektora finansowego jest zakres działalności danego podmiotu oraz zakres, w jakim prowadzi on tę działalność. Jeżeli nie jest możliwe wyraźne określenie najbliższego sektora finansowego, należy stosować przepisy sektorowe dotyczące najważniejszego sektora w konglomeracie finansowym.

Artykuł 13

Sektorowe przepisy przejściowe i przewidujące zasadę praw nabytych

Przepisy sektorowe stosowane przy obliczaniu dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej obejmują wszelkie przepisy przejściowe i przepisy przewidujące zasadę praw nabytych mające zastosowanie na poziomie sektorowym.

ROZDZIAŁ III

TECHNICZNE METODY OBLICZANIA

Artykuł 14

Określenie technicznego obliczania zgodnie z metodą 1 na podstawie dyrektywy 2002/87/WE

1. Fundusze własne konglomeratu finansowego oblicza się na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z odpowiednimi standardami rachunkowości stosowanymi w odniesieniu do zakresu dodatkowego nadzoru określonego w dyrektywie 2002/87/WE, przy uwzględnieniu w odpowiednich przypadkach ust. 5.
2. Jeżeli chodzi o bankowe lub inwestycyjne konglomeraty finansowe, przy obliczaniu funduszy własnych konglomeratu finansowego inwestycje nieskonsolidowane traktowane są w następujący sposób:
 - a) nieskonsolidowane znaczne inwestycje w podmiot sektora finansowego, w rozumieniu art. 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należący do sektora ubezpieczeń są w całości odliczane od funduszy własnych konglomeratu;
 - b) nieskonsolidowane inwestycje, inne niż inwestycje, o których mowa w lit. a), w podmiot sektora finansowego należący do sektora ubezpieczeń są w całości odliczane od funduszy własnych konglomeratu zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. Z zastrzeżeniem ust. 2 fundusze własne wyemitowane przez podmiot należący do konglomeratu finansowego i posiadane przez inny podmiot należący do tego konglomeratu finansowego zostają odliczone od funduszy własnych konglomeratu, jeżeli nie zostały one już wyeliminowane w procesie konsolidacji rachunkowości.
4. Przedsiębiorstwo będące wspólnie kontrolowanym podmiotem do celów odpowiednich standardów rachunkowości jest traktowane zgodnie z przepisami sektorowymi dotyczącymi konsolidacji proporcjonalnej lub uwzględniania proporcjonalnych udziałów.
5. W przypadku gdy podmiot podlegający dyrektywie 2009/138/WE należy do konglomeratu finansowego, podstawą obliczania dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej na poziomie konglomeratu finansowego jest wycena aktywów i pasywów dokonana zgodnie z tytułem I rozdział VI sekcja 1 i 2 dyrektywy 2009/138/WE.
6. W przypadku gdy wartości aktywów i pasywów podlegają filtrom ostrożnościowym i odliczeniom na podstawie części drugiej tytuł I rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wartościami aktywów i pasywów stosowanymi do obliczania dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej są wartości przypisane odpowiednim podmiotom na mocy tego rozporządzenia, z wyłączeniem aktywów i pasywów przypisanych innym podmiotom konglomeratu finansowego.
7. W przypadku gdy zgodnie z przepisami sektorowymi wymagane jest obliczanie progów lub limitów, próg lub limit na poziomie konglomeratu finansowego są obliczane na podstawie skonsolidowanych danych konglomeratu finansowego, po dokonaniu odliczeń wymaganych w ust. 2 i 3.
8. Do celów obliczania progów lub limitów objęte regulacją podmioty należące do konglomeratu finansowego, będące w skonsolidowanej sytuacji instytucji zgodnie z częścią pierwszą tytuł II rozdział 2 sekcja 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, są rozpatrywane łącznie.
9. Do celów obliczania progów lub limitów objęte regulacją podmioty należące do konglomeratu finansowego, podlegające nadzorowi nad grupą zgodnie z tytułem III dyrektywy 2009/138/WE, są rozpatrywane łącznie.

10. Do celów obliczania progów lub limitów na poziomie podmiotów objętych regulacją podmioty objęte regulacją należące do konglomeratu finansowego, w odniesieniu do których zastosowania nie ma ani ust. 8, ani ust. 9, obliczają odpowiednie progi i limity indywidualnie zgodnie z przepisami sektorowymi mającymi zastosowanie do podmiotu objętego regulacją.

11. Przy sumowaniu odpowiednich sektorowych wymogów dotyczących wypłacalności nie dokonuje się żadnych korekt z wyjątkiem korekt wymaganych w art. 11 bądź w wyniku korekt progów i limitów sektorowych zgodnie z ust. 7.

Artykuł 15

Określenie technicznego obliczania zgodnie z metodą 2 na podstawie dyrektywy 2002/87/WE

1. W przypadku gdy fundusze własne podmiotu objętego regulacją podlegają filtrowi ostrożnościowemu na podstawie odpowiednich przepisów sektorowych, zastosowanie ma jeden z następujących sposobów postępowania:

- a) kwotę przefiltrowaną, stanowiącą kwotę netto do uwzględnienia przy obliczaniu funduszy własnych udziałów kapitałowych, należy dodać do wartości księgowej udziałów kapitałowych zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2002/87/WE, jeżeli kwota przefiltrowana zwiększa kapitał regulacyjny;
- b) kwotę przefiltrowaną, o której mowa w lit. a), odlicza się od wartości księgowej udziałów zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2002/87/WE, jeżeli kwota przefiltrowana pomniejsza kapitał regulacyjny.

2. W przypadku bankowych lub inwestycyjnych konglomeratów finansowych znaczna inwestycja w podmiot sektora finansowego w rozumieniu art. 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 należący do sektora ubezpieczeń i niebędąca udziałem kapitałowym zostaje w całości odliczona od pozycji funduszy własnych podmiotu posiadającego dany instrument, zgodnie z przepisami sektorowymi mającymi zastosowanie do tego podmiotu.

3. Wewnątrzgrupowe inwestycje w instrumenty kapitałowe kwalifikujące się jako fundusze własne zgodnie z przepisami sektorowymi, przy uwzględnieniu odpowiednich limitów sektorowych, są odliczane lub wyłączane z obliczania funduszy własnych.

4. Dodatkowe wymogi kapitałowe oblicza się zgodnie ze wzorem określonym w załączniku.

Artykuł 16

Określenie okoliczności stosowania metody 3 na podstawie dyrektywy 2002/87/WE

1. Właściwe organy mogą zezwolić na stosowanie metody 3, o której mowa w załączniku I do dyrektywy 2002/87/WE, wyłącznie w poniższych okolicznościach:

- a) stosowanie w odniesieniu do wszystkich podmiotów należących do konglomeratu finansowego metody 1, o której mowa w załączniku I do dyrektywy 2002/87/WE, ani metody 2, o której mowa w załączniku I do dyrektywy 2002/87/WE, nie jest praktycznie możliwe, w szczególności ponieważ metody 1 nie można stosować w odniesieniu do jednego podmiotu lub większej liczby podmiotów niepodlegających konsolidacji lub ponieważ podmiot objęty regulacją prowadzi działalność w państwie trzecim i nie można uzyskać wystarczających danych, aby zastosować jedną z powyższych metod w odniesieniu do tego podmiotu;
- b) podmioty, które mogłyby stosować jedną z powyższych metod, mają łącznie znaczenie marginalne dla celów sprawowania nadzoru nad podmiotami objętymi regulacją należącymi do konglomeratu finansowego.

2. Wszystkie podmioty objęte regulacją należące do konglomeratu finansowego, których nie wskazano w ust. 1, stosują metodę 1 lub metodę 2.

3. Stosowanie metody 3 dopuszczone przez właściwy organ w odniesieniu do konglomeratu finansowego jest spójne w długim okresie.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

*Artykuł 17***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5, art. 6 ust. 2, art. 8, art. 9 ust. 1 oraz art. 14 ust. 5 i 9 mają zastosowanie od daty rozpoczęcia stosowania wskazanej w art. 309 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Metodyka obliczania w odniesieniu do metody 2 określonej w dyrektywie 2002/87/WE — metody „odliczanie i agregacja”

Obliczenia dodatkowych wymogów adekwatności kapitałowej zgodnie z metodą 2 dokonuje się na podstawie mających zastosowanie standardów rachunkowości dla każdego podmiotu w grupie, według poniższego wzoru:

$$scar = \sum_{i=1}^{G_{fn}} x_i(OF_i) - \left(\sum_{i=1}^{G_{fn}} (REQ_i) + \sum_{j=1}^G (BV_j) \right)$$

$$scar \geq 0$$

gdzie fundusze własne (OF_i) nie obejmują wewnątrzgrupowych instrumentów kapitałowych kwalifikujących się jako fundusze własne zgodnie z przepisami sektorowymi.

Dodatkowe wymogi adekwatności kapitałowej ($scar$) oblicza się zatem jako różnicę między:

1. sumą funduszy własnych (OF_i) każdego objętego i nieobjętego regulacją podmiotu sektora finansowego (i) należącego do konglomeratu finansowego (przy czym elementy kwalifikujące się to takie, które kwalifikują się zgodnie z odpowiednimi przepisami sektorowymi); a
2. sumą wymogów dotyczących wypłacalności (REQ_i) dla każdego objętego i nieobjętego regulacją podmiotu sektora finansowego (i) w grupie (G) (przy czym wymogi dotyczące wypłacalności oblicza się zgodnie z odpowiednimi przepisami sektorowymi) i wartości księgowej (BV_j) udziałów kapitałowych w innych podmiotach (j) grupy.

W przypadku podmiotów sektora finansowego nieobjętych regulacją oblicza się referencyjny wymóg dotyczący wypłacalności zgodnie z art. 12. Wymogi w zakresie funduszy własnych i wypłacalności uwzględnia się według ich proporcjonalnego udziału (x) zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 2002/87/WE oraz zgodnie z załącznikiem I do tej dyrektywy.

Różnica nie jest wartością ujemną.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 343/2014**z dnia 2 kwietnia 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	57,3
	TN	105,1
	TR	88,4
	ZZ	83,6
0707 00 05	EG	170,1
	MA	39,8
	TR	129,4
0709 91 00	ZZ	113,1
	TN	118,0
	ZZ	118,0
0709 93 10	MA	66,1
	TR	122,7
	ZZ	94,4
0805 10 20	EG	48,2
	IL	67,2
	MA	49,0
	TN	52,5
	TR	61,8
	ZA	60,4
	ZZ	56,5
	TR	64,4
0805 50 10	ZZ	64,4
	AR	90,3
0808 10 80	BR	90,6
	CL	101,5
	CN	84,5
	EG	89,4
	MK	30,8
	US	191,2
	ZZ	96,9
	AR	108,3
0808 30 90	CL	169,7
	US	211,1
	ZA	96,2
	ZZ	146,3

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2014/183/WPZiB

z dnia 1 kwietnia 2014 r.

w sprawie rozpoczęcia operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2014/73/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 lutego 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/73/WPZiB.
- (2) W dniu 17 marca 2014 r. Rada zatwierdziła plan operacji i zasady zaangażowania EUFOR RCA.
- (3) Zgodnie z zaleceniem dowódcy operacji UE należy rozpocząć EUFOR RCA.
- (4) Zgodnie z art. 5 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, który jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Operacja wojskowa UE w Republice Środkowoafrykańskiej („EUFOR RCA”) zostaje rozpoczęta.

Artykuł 2

Dowódca operacji UE EUFOR RCA zostaje niniejszym upoważniony ze skutkiem natychmiastowym do rozpoczęcia realizacji operacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady
D. KOURKOULAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 59.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 290 z dnia 31 października 2013 r.)

Strona 321, wiersz następujący po wierszu z kodem CN 4421 90 91:

kolumna 3:

skreśla się: „4”,

kolumna 4:

skreśla się: „—”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL